

Zienswijze fusie gemeente Barneveld en Scherpenzeel

Barneveld, 31 maart 2012.

Dames en Heren,

De gemeenteraad van Barneveld, en daarmee de bestuurders, zitten er met mandaat van de burger/kiezer. Wanneer besluiten genomen worden, die indruisen tegen de regels van fatsoen, kan de burger lijdzaam toezien óf protest aantekenen dat dit handelen mede in zijn naam plaatsvindt.

Helaas moet ik gebruikmaken van de geboden gelegenheid mijn zienswijze te geven aangaande de voorgenomen annexatie van de gemeente Scherpenzeel door de gemeente Barneveld. In een goed functionerende transparante democratie was deze zienswijze overbodig geweest.

Joop Brons, columnist van De Gelderlander, typeerde het begrip 'zienswijze' op 19 januari 2020. Aan het einde van deze zienswijze wordt hij geciteerd.

De gemeente Barneveld vraagt haar burgers- en dus ook mijn persoontje- een 'zienswijze' op de annexatie van de gemeente Scherpenzeel. Daarvoor moeten de argumenten en motivaties van bestuurlijk Barneveld bekend zijn en niet alleen mogelijke ambities.

Ontbreekt essentiële informatie dan kan geen inhoudelijke zienswijze worden gegeven, hoogstens een beschouwing van het bestuurlijke traject dat de gemeente Barneveld in deze tot dusver heeft gehanteerd. Een toetsing aan de Wet Openbaarheid Bestuur aangaande de beginselen van behoorlijk bestuur, ligt dan voor de hand.

De 'beginselen van behoorlijk bestuur' zijn -bij gebrek aan informatie- hoe ik als burger van de gemeente Barneveld deze annexatie ervaar. Vanuit dat standpunt is mijn zienswijze sec opgebouwd.

Daarbij kijk ik minder naar het presteren en acteren van de provincie Gelderland en de gemeente Scherpenzeel. Immers, wanneer de eigen gemeente weigert te voldoen aan transparantie heeft het geen zin anderen de maat te nemen.

Serie rapportages van Binnenlands Bestuur

Opmerkelijk is de serie rapportages van het toonaangevend magazine Binnenlands Bestuur van 25, 26, 28 en 30 maart. Het geeft een inkijkje in het ambtelijke reilen en zeilen van de provincie en beide gemeenten. Ik beschouw deze reportages als ingelast en onlosmakelijk onderdeel van deze zienswijze zonder dat het nodig is deze reportages sec als bijlage toe te voegen. Bestuurlijk Barneveld zal bekend zijn met deze publicaties.

Als burger is het essentieel een mening te kunnen vormen. Voorwaarde is het beschikbaar zijn van de relevante informatie. Binnenlands Bestuur memoreert de houding van de Barnevelds bestuurders op 30 maart in een feitenrelaas. Dan volgt het citaat:

Overigens blijkt dat Barneveld minder 'onschuldig' is dan ze naar buiten toe doet voorkomen. Ogenscheinlijk neemt de Barneveldse politiek een afwachtende houding aan, maar niets blijkt minder waar. Sinds medio 2019

wordt er in een jaar tijd acht keer in Barneveldse achterkamertjes over de fusieplannen gesproken, zo komt na een Wob-verzoek door de Barneveldse krant boven tafel. 'Zo terughoudend als men zich naar buiten toe opstelt, zo actief werkt politiek Barneveld achter de schermen aan de fusievoorbereidingen. Vanaf het begin is de Barneveldse raad nauw betrokken bij wat zich tussen de colleges van Barneveld en Scherpenzeel en de provincie Gelderland afspeelt', schrijft de Barneveldse krant in september 2020 op basis van vrijgeven stukken, waarvan veel delen zijn zwartgelakt. Veel wordt in het presidium besproken, maar ook komt de raad af en toe in zijn geheel bijeen. Zonder dat de bijeenkomst als raads- of commissievergadering wordt bestempeld, want die zijn, in principe, openbaar.

Deze treffende analyse van een toonaangevend magazine zou het schrikbeeld van Barnevelds bestuurders moeten zijn. Vooral in een bewogen tijd dat de Parlementaire Enquête Zorgtoeslagen onbehoorlijk bestuur op bestuurlijk niveau ontrafelde plus de geconstateerde kloof tussen overheid en burger.

Onbehoorlijk bestuur

Derhalve de stelling dat zowel GS als de gemeente Barneveld in deze kwestie vooringenomen zijn en bewust de burger informatie onthouden. De burger heeft in informatie nodig om zelf een afgewogen oordeel te kunnen vormen. Dat handelen is in strijd met de Wet Openbaarheid Bestuur aangaande de beginselen van behoorlijk bestuur.

De provincie heeft de drogreden dat Barneveld bestuurlijk een hogere effectiviteit heeft dan de gemeente Scherpenzeel. Aan de hand van feiten kan dat weerlegd worden. Deze zienswijze gaat over procedures. Een weigerachtige overheid dwingt burgers zelf zaken te (moeten) benoemen.

Wat dit idee sterkt is dat de staatsrechtelijke kant is beoordeeld door hoogleraren bestuurskunde Paul Frissen en Douwe Jan Elzinga die beiden kanttekeningen plaatsten bij het optreden van gemeenten en provincies.

Het dringend advies was de annexatie op te schorten en overhaaste beslissingen uit te stellen. De provincie en de gemeente Barneveld doen aan Cherry Picking en pikken er naar willekeur aanbevelingen uit. Ze legden de aanbevelingen naar willekeur naast zich neer.

In kader: de uitkomsten Parlementaire Enquête Zorgtoeslagen

De Parlementaire Enquête Zorgtoeslagen leverde een unieke inkijk op van een overheid die het belang van burgers doelbewust achterstelde bij eigen belangen. Professor Marseille stelde tijdens zijn verhoor dat de Belastingdienst "qua uitkomsten" in de toeslagenaffaire "ver is weggedreven" van de beginselen van behoorlijk bestuur. De Minister-President trok het boetekleed aan door het benoemen van de afstand tussen burgers en de overheid.

De conclusie was schokkend, namelijk dat de overheid niet of nauwelijks wenst(e) te communiceren en derhalve geen verantwoording wil(de) afleggen aangaande wat de burger van 'behoorlijk bestuur' mag verwachten. Zelfs de Tweede Kamer werd niet geïnformeerd, een doodszonde in ons politieke bestel. Tekenend is de minachting van de bureaucratie om het vasthoudende Kamerlid Omtzigt -met zijn beroep op de Wet Openbaarheid Bestuur- af te schepen met dozen vol zwartgelakte documenten.

Een van de eindconclusies van het rapport 'Ongekend Onrecht' is dat de Rechtsstaat in het geding is. **Een grondbeginsel van onze rechtsstaat is dat zowel bij het maken als bij het uitvoeren van wetten zoveel mogelijk rekening gehouden moet worden met de belangen van mensen.**

In de kwestie 'annexatie Scherpenzeel door Barneveld' levert het geen bijdrage door verder feiten uit die Enquête aan te halen en één op één te toetsen met de Barnevelds procedure. Elke bestuurder zou namelijk gezien zijn eed de beginselen van behoorlijk bestuur moeten omarmen en borgen.

Daarbij telt het morele kompas dat de bestuurders en politiek beseffen dat ze alleen kunnen en mogen acteren dankzij het mandaat van de kiezer.

Ik maak van de mogelijkheid gebruik het gegeven mandaat en vooral het morele kompas van de gemeente Barneveld te projecteren.

'Annexatie Scherpenzeel door Barneveld'

Het kan en mag niet zijn dat onbehoorlijk bestuur gehonoreerd wordt door toestemming een onwillige buurgemeente te annexeren. Daarop vooruitlopend het verzoek het proces van de annexatie minimaal op te schorten zoals o.a. de conclusie is van hoogleraar bestuurskunde Paul Frissen, die de lokale bestuurscrisis onderzocht. Ook Douwe Jan Elzinga plaatste kanttekeningen bij het optreden van gemeenten en provincies.

In feite hebben deze experts staatsrechtelijk geen spaan heel gelaten van de tot op heden gevolgde procedures. Wanneer de bestuurders van zowel provincie als gemeente deze conclusies vervolgens naar de prullenbak verwijzen, dan is er sprake van verregaande vooringenomenheid, onbehoorlijk bestuur terwijl het interessant is of de kwalificatie 'samenzwering' van toepassing is. Er is sprake van vergaande Cherry Picking.

Het is niet nodig de bekende rapporten van beide deskundigen als bijlage in deze zienswijze op te nemen. Ik wil deze rapporten integraal invoegen omdat deze vanuit expertise een waardering geven over de kwaliteit van het bestuurlijke proces tot op heden. De stukken zijn overigens in bezit van de gemeente Barneveld.

Transparantie

Als betrokken burger heb ik geprobeerd mij te verdiepen in de materie zodat ik, net als andere burgers, een afweging kan maken. In deze kwestie wordt namelijk volop gestrooid met de belofte dat volledige transparantie vooropstaat.

Nadat de minister van Binnenlandse Zaken besloot dat alle opties over het voortbestaan van de gemeente Scherpenzeel open zijn, bracht die wens de Commissaris van de Koning en zijn Gedeputeerde in een lastig pakket. Het was immers allemaal al bekookstofd. Immers, uit de zwartgelakte WOB blijkt dat de bestuurders en fractievoorzitters al in 2019 in achterkamertjes de buit verdeelden.

Het resultaat is een klucht over vermeende transparantie waarbij alle betrokkenen de hakken volop in het zand zetten. **Naar buiten toe belijden, van binnenuit ondermijnen.** Een regelrechte

aanranding van de democratie. Zowel de provincie als de gemeente Barneveld doen aan Cherry Picking.

Artikel 1 van de Grondwet

Waarom krijgt de Barneveldse burger niet dezelfde rechten toegekend als de Scherpenzeelse burger? Tijdens een soort intern 'referendum' afgelopen najaar bleek meer dan 80% van de Scherpenzeelers voor behoud van zelfstandigheid te kiezen.

Door de provincie werd de uitkomst gebagatelliseerd en afgedaan dat er intimidatie had plaatsgevonden waardoor niet iedereen vrij zijn mening durfde te geven. Er werd een gebrek aan transparantie gesuggereerd.

Dankzij de interim-burgemeester konden Scherpenzeelers in het stemhokje voor de Tweede Kamerverkiezingen op 17 maart jl. (alsnog) hun vrije keuze kenbaar maken. Van de 77% opkomst stemde 82% voor een zelfstandig Scherpenzeel. Kan het democratischer? En vooral: duidelijker. Overigens werd de democratische uitkomst door gedeputeerde Markink van tafel geveegd. Wederom een staaltje van vooringenomenheid en manipulatie. Cherry Picking op hoog niveau.

In Barneveld besloot CU-wethouder Van Daalen met één pennenstreek dat dit 'stemhokrecht' de Barneveldse kiezer onthouden moest worden. De SGP-interim burgemeester deed er vervolgens het zwijgen toe. De Barnevelders werden niet gelijkwaardig gefaciliteerd.

Volgens de constatering van de Parlementaire Enquête Zorgtoeslagen 'geschonden rechtsstaat' zegt artikel 1 van de Grondwet dat we allemaal gelijk zijn. Schijnbaar loopt de Barnevelder mijlenver achter bij de Scherpenzeeler. Zodoende hebben ruim 60.000 Barneveldse burgers een 'fictief vinkje' voor hun naam staan die hen uitsluit van het gelijkheidsbeginsel. Een 'vinkje' dat inmiddels staat voor verfoeilijke ambtelijke voorkeur.

Meneer van Daalen plaveit de weg naar de door hem ingezette transparantie met hobbels en barrières. In deze Corona-tijd heeft hij de unieke kans om in de beslotenheid van het stemhokje een mening te mogen en kunnen geven, verkwanseld voor Kieskompassen en internet-bijeenkomsten. Vooral voor ouderen levert dat digitale drempels op.

Deze wethouder typeert zichzelf op LinkedIn als een 'strategisch denker'. Het niet toepassen van grondrechten is van een bedenkelijk strategisch niveau. Hetgeen ook Binnenlands Bestuur constateert na het verzoek om een interview over zijn ambtelijk handelen tot dusver. Hij weigert volgens de redactie zijn ambtelijk functioneren te verantwoorden.

Om een stem uit te kunnen brengen, moet eerst de mogelijkheid worden geboden inzicht te krijgen hoe de procedure verlopen is. Welke argumenten zijn van toepassing en hoe staan partijen erin?

Dat brengt de kiezer bij de Wet Openbaarheid Bestuur.

Wet Openbaarheid Bestuur

Na de actie van de Barneveldse Krant, met een beroep op de Wet Openbaarheid Bestuur, werden er pagina's zwart weggelakte documenten aangaande de fusie vrijgegeven. Zichtbaar bleef alleen nog de locatie en de aanwezige deelnemers.

Daarmee werd duidelijk dat Barneveldse fractievoorzitters en ambtenaren al in 2019 bezig waren de Scherpenzeelse buit te verdelen. Dat in samenwerking met de provincie.

Er werden **ACHT geheime** bijeenkomsten in o.a. lokale etablissementen belegd. Die duistere achterkamertjes waren dermate geheim dat alle betrokkenen tot op heden weigeren uitleg te geven over de rol die zij acteerden.

Voor de duidelijkheid even een reminder aangaande de intentie van de WOB. De wet begint als volgt:

Alzo wij in overweging genomen hebben, dat het, mede gelet op [artikel 110](#) van de [Grondwet](#), met het oog op een goede en [democratische](#) bestuursvoering wenselijk is gebleken de regelen met betrekking tot de openheid en openbaarheid van bestuur aan te passen en deze zo veel mogelijk in de wet op te nemen.

En vervolgens zegt de wetgever: **Openbaarmaking is een plicht van elk [bestuursorgaan](#), het is het juridische uitgangspunt. Geheimhouding hoort altijd een - gemotiveerde - uitzondering te blijven.**

Om inzicht te krijgen aangaande de WOB heb ik bij de toenmalige-burgemeester Van Dijk de documenten opgevraagd om met eigen ogen te ervaren hoe de burger kan vertrouwen op de integriteit van de door hem gekozen bestuurders.

Deze burgemeester stuurde mij omgaand de WOB-stukken op. Het resultaat was tientallen pagina's zwart weggelakte documenten zonder enige inzicht wat er besproken was. Alleen de locatie, datum en deelnemers waren niet weggelakt. Ik voeg deze als enige bijlage bij zodat de heren bestuurders zien hoe een burger dit democratie onwaardige document onder ogen krijgt.

Ik heb bij meneer Van Dijk vervolgens het verzoek neergelegd de zwartgelakte delen openbaar te maken. Immers, van een integere overheid mag je verwachten dat er rekenschap gegeven wordt. Wanneer je niets te verbergen hebt, kun je daar onmogelijk problemen mee hebben.

Zo niet in Barneveld waar de juridische afdeling verwees naar twee artikelen uit de WOB als reden waarom de lokale zwarte verfpot zo intensief gehanteerd werd/is. De werkelijke intentie van deze wet wordt door gemeentelijke juristen schaamteloos aan de kant geschoven.

Consequent werd de wettelijk verplichte argumenten genegeerd met de weigering te benoemen waarom die twee artikelen juist in deze case van toepassing zijn. Als buitenstaander word je derhalve geacht zelf argumenten te bedenken waarom bestuurders optreden zoals ze menen te kunnen acteren.

Argumenten die je vervolgens niet mag weten omdat ze 'geheim' zijn.

Ook de Barneveldse politieke partijen weigeren pertinent hun rol toe te lichten. Uitzondering is Lokaal Belang dat aangeeft dat het hun verboden is, de inhoud WOB vrij te geven. Wat in strijd is met de Grondwet.

Ik heb op 9 oktober alle politieke partijen per mail gevraagd:

- De intentie van de wet WOB is duidelijk, waarom meent u dat democratische beginsel met voeten te kunnen treden?
- Waarom heeft u ingestemd om deze bijeenkomsten in het 'geheim' te houden en er geen mededelingen naar buiten over te doen?
- Vindt u dat deze geregisseerde gezamenlijke aanpak, **zonder de kiezer/burger te informeren**, past in een democratisch bestel?
- Waarom stemt u in dat in de WOB-documenten alle relevante informatie zwart is gelakt? (*U herinnert zich de massale verontwaardiging in de WOB-affaire Belastingdienst/Zorgtoeslagen met ook pagina's zwartgelakte pagina's*)
- Wiens initiatief was het om de burger de informatie te onthouden door het weg te lakken?
- Heeft u ingestemd met het zwartlakken?
- Wat is de motivatie tot de dag van vandaag de verslagen, in uw bezit, niet openbaar te maken?
- Wat is de motivatie dat u uw rol bewust niet in de publiciteit besproken wenst te zien?
- In Scherpenzeel wordt de Barneveldse Raad beschreven als 'achterbaks' wegens het gebrek aan transparantie. Hoe denkt u ooit een integere gesprekspartner te worden van de Scherpenzeelse burger, laat staan het creëren van draagvlak?
- **Bent u bereid de in uw bezit zijnde verslagen van de bijeenkomsten openbaar te maken?**

Immers, de fractievoorzitters van SGP, CDA, CU, BI, VVD, Pro 98 en LB hebben volop deelgenomen aan deze achterkamertjes-sessies. Geen partij heeft tot op heden inhoudelijk gereageerd.

Lokaal Belang ziet wel het belang van transparantie in maar wordt beperkt door de regels aangaande geheimhouding van de WOB.

De CvdK voerde vervolgens, staande bij het plaatsnaambord Scherpenzeel, een toneelstuk op in een promotionele videoboodschap. Het woord 'transparantie' kon niet vaak genoeg vallen.

Dat maar eens in de praktijk getest en hem en zijn 'running mate Jan Markink' verzocht de gemeente Barneveld tijdens geplande bijeenkomsten geen podium te geven zolang de beloofde transparantie een wassen neus blijkt te zijn. Dat vanwege de weigering opening van zaken te geven.

De andere optie was dat de CvdK zelf opdracht zou geven die WOB openbaar te maken. Vanuit zijn functie zou hij moeten kunnen ingrijpen. Immers, in het Barneveldse is door de consequente weigering opening van zaken te geven, geen enkele transparantie voorhanden. Kun je ook geen betrouwbare gesprekspartner zijn.

De CvdK vond bij nader inzien mijn vraag aangaande de WOB niet bij hem thuishoren, dus een zaak voor Barneveldse bestuurders. Die niet willen reageren. Kortom, een vicieuze cirkel.

Relevantie van informatie

De in het najaar te houden 'video-bijeenkomsten' zouden een beeld kunnen geven. Het resultaat? De bijeenkomsten zijn op een voorspelbare faliekante mislukking uitgelopen. Een enkeling reageerde en sessies werden afgelast wegens gebrek aan belangstelling. Zet dat af tegen de 82% 'ja-stemmen' in Scherpenzeel op 17 maart jl. gegeven in de bescherming van het stemlokaal. Al met al laten burgers zich niet zo piepelen. Zo wordt dit handelen ervaren. Respect wordt afgedwongen door daadkrachtig handelen, niet door roepoeterij.

De constatering achteraf is dat de burger al op voorhand op achterstand staat omdat relevantie informatie niet verstrekt mag worden. Kunnen politici en ambtenaren de burger dan nog oprecht in de ogen kijken? Welke geheime agenda is op de gesprekken van toepassing? Een integere overheid moet dat niet willen. Klaag vervolgens niet dat de afstand burger en overheid een kloof is geworden.

Het herinnert mij aan de politici uit Frankrijk, Engeland en Polen die in 1938 Sudetenland aan de Duitsers gunden. In ruil voor waardeloze toezeggingen werd een land verkwanseld. Nederland heeft vervolgens 5 jaar ervaren wat **‘Geheime Reichssache’** in de praktijk betekent.

Bestuurskracht Barneveld

Is de door de provincie geroemde bestuurlijke kracht van de gemeente Barneveld van hoger niveau dan in Scherpenzeel? Interessant dat aan de praktijk te toetsen.

Nederland is getroffen door de grootste naoorlogse crisis. Voor het bedrijfsleven zaak om te overleven wat grote inzet en vooral betrokkenheid vraagt van hun managementteams en directies. Ook zij moeten zich regelmatig weg durven en kunnen cijferen in het belang van hun onderneming en medewerkers.

Hoe sterk anticiperen de bestuurders van de gemeente Barneveld op de crisis en de annexatie, is een volgend aandachts- en vergelijkingspunt. Hoe sterk acteert de Barneveldse bestuurslaag?

Goed leiderschap wordt getypeerd door voorop in de strijd te gaan en je verantwoordelijkheid als bestuurder te nemen. Niet door weg te lopen.

De top 3 van Bestuurlijk Barneveld ging niet voorop in de strijd maar deed aan Fahnenflucht, een doodzonde in crisistijd.

De burgemeester van Barneveld gaf ‘opeens’ aan iets eerder met pensioen te willen gaan. Dat ten tijde van de geheime bijeenkomsten. Dat opende voor de CvdK de weg om een interim-burgemeester te benoemen. Aan een leiband mag deze functionaris Scherpenzeel annexeren. Meneer Van Dijk vermeldde overigens pas veel later dat hij al een ander baantje had aangenomen.

SGP-locoburgemeester De Kruijff bedacht najaar 2020 opeens dat hij te oud was voor dit baantje en maakte de weg vrij voor een SGP-meneer uit de Provinciale Staten. Waarmee aangegeven wordt dat in de eigen fractie geen niveau voorhanden is of dat er andere doelen nagestreefd worden. Die opgetrommelde meneer moet nog worden ingewerkt wat geen basis is voor de oplossing van geschetste problemen.

De gemeentesecretaris pakte ook zijn biezen. Zijn opvolger stond klaar maar in een publicatie liet B&W weten dat de scheidende ambtenaar in 2021 ingezet wordt ‘om het proces van de inlijving Scherpenzeel’ te begeleiden. Hier lijkt sprake van een verstrengeling van belangen. Daarmee wordt aangegeven dat de annexatie al een vaststaand feit was en is. Voor de bühne wordt een show opgevoerd.

Barnevelds Burgemeester had ook zijn beloning binnen. Met instemming van de raad was hij sinds 1 oktober nog maar drie dagen per week op de zaak. Hij had een betaalde baan voor twee dagen per week aangenomen bij de landelijke Huurcommissie waarvan hij voorzitter werd. Voor hem primair een investering in zijn eigen toekomst met een ondergeschikt belang voor zijn gemeente. Midden in

de crisis dacht hij het met drie dagen per week flexwerk vier maanden lang een gemeente met een begroting van 148 miljoen in crisistijd te kunnen aansturen.

Barneveld is bestuurlijk onthoofd en kan derhalve geen professionele gesprekspartner in de annexatie zijn. De afspraken van de hoofdrolspelers in de geheime achterkamertjespolitiek zijn van het politieke toneel geëlimineerd. Motieven blijken onbesproken en nauwelijks verifieerbaar. 'Ik heb er geen herinnering aan' zal het motto blijken.

Het provinciale argument dat Scherpenzeel zijn zaakjes –financieel- niet op orde heeft, is geen reden niet kritisch naar de beoogde opvolger Barneveld te kijken.

Barneveld financieel

Het lijkt imagooverheerlijking versus imagobeschadiging. De provincie wijst met een beschuldigende en vooral beschadigende vinger naar Scherpenzeel dat deze gemeente haar financiën niet op orde heeft.

Barneveld wordt als grote voorbeeld verheerlijkt. De realiteit?

Adviesbureau HBO kende eind 2020 Barneveld het financiële rapportcijfer 5 toe terwijl er van 50 gelijkwaardige gemeenten er slechts 2 slechter presteerden. Plus een ongekend hoge schuldpositie van 175% t.o.v. de eigen middelen. Een solvabiliteitsratio van slechts 27 doet het ergste vrezen.

Voorbeelden van een gebrek aan koopmanschap:

- In de begroting 2021 staat in de bijlagen dat op het Columbiz project maar liefst € 14 miljoen verlies werd geleden. Voor de duidelijkheid: gemeenschapsgeld.
- In Voorthuizen presteert de gemeente Barneveld het op project Verbindingsweg € 4 miljoen te vergokken. Dat is een verlies van bijna 3 ton per aanwezige hectare. Er is overigens nog geen spade in die dure grond gezet.
- Op het net afgesloten woonproject Veller werd een verlies van € 4 miljoen geboekt.
- In Voorthuizen dreigt aan de Hunnenweg een claim van 6 ton schadevergoeding. Geld dat de gemeente jaren geleden al besteedde aan het verbeteren van de stroming van de Esvelderbeek. De gemeente is daarmee chantabel i.v.m. financiële risico's die bij haar rusten.

Bouwgrond is de laatste jaren goudgerand en toch presteren Barneveldse ambtenaren het om € 22 miljoen gemeenschapsgeld door het putje te storten.

€ 22 MILJOEN VERLIES op een totale begroting van ongeveer €148.000.000,--. Een begrotingsresultaat van € 65.000,-- is een wankel basis.

Voor de duidelijkheid de definitie van verlies:

In de zakenwereld wordt 'verlies' omschreven als 'het nadelig verschil tussen de inkoopsprijs en onkosten en de verkoopprijs' en vooral 'een geldstroom die aan de cashflow onttrokken wordt'.

Voor deze 'verliezen' treft Barneveld 'voorzieningen'. Te vrezen valt dat er onvoldoende besef leeft aangaande deze kapitaalschuld en de jaarlijkse lasten. Verlies wordt onder 'voorzieningen' weggepoetst in begrotingen.

In deze tijd van Corona dienen bedrijven te bezuinigen om te overleven. In Barneveld groeien op het Raadhuisplein de bomen nog ouderwets tot in de hemel.

Ondanks de verklaring van de provincie dat Barneveld een bovental aan ambtenaren heeft, staat in 2021 meer dan € 5 miljoen begroot voor het aannemen van nieuw personeel. Dat personeel werd tot op heden 'ingehuurd'. Qua budget 'personeel' is dat meer dan 10% van de personeelssterkte.

Dat voornemen laat onverlet dat bij een annexatie personeel 'overbodig' wordt want een van de (financiële) doelen van de annexatie moet synergie zijn, ook qua personeelsbeleid. Is dat niet het doel van de annexatie, is de annexatie een show van 'wie de grootste heeft'.

Tevens wordt in 2021 een bedrag van 8 ton vrijgemaakt voor de aankoop van bureaus en ergonomische muizen omdat medewerkers nu en toekomstig comfortabel moeten kunnen thuiswerken. Dat wordt uit begrotingen van 2022 en 2023 naar voren gehaald. Een staatskundig trucje i.v.m. goedkeuring gemeenteraad.

In de gemeente Barneveld leeft geen besef dat het gemeenschapsgeld is. Waar de provincie vanuit de curatorrol spierballentaal liet horen dat deze investeringen niet aan de orde zijn, kwam medio maart het bericht dat deze investering boven de €300.000,-- gefiatteerd is.

Het bedrijfsleven heeft alle moeite het hoofd boven water te houden. Er is vanuit de bureaucratie geen enkele empathie. Geen Barneveldse ambtenaar hoeft voor zijn of haar baan te vrezen.

Toekomstvisie

De gemeente Barneveld heeft een gebrek aan toekomstvisie. Net als in de rest van Nederland is er een schrijnend gebrek aan betaalbare woningen. Er lijkt in deze gemeente eerder trots te bespeuren dat woningen in een jaar ruim € 30.000 euro duurder zijn geworden, dan het besef dat burgers daar de dupe van zijn. Plus de eigen bedenkelijke rol die de gemeente in prijsopdrijving speelt.

Pas vorige maand is er een discussie opgestart waar Barneveld over pakweg 10/ 20 jaar staat. De vraag is of de gemeente moet meegaan in groei of andere maatregelen moet inpassen.

De intentie van de politiek is duidelijk verwoord door de heer A. Flier die in de gemeenteraadsvergadering van 18 maart verwoordde:

Verder willen hierbij de wethouder oproepen om zich maximaal in te spannen om zoveel mogelijk woningen beschikbaar te stellen voor onze eigen Barnevelders. Maar ook willen we van deze plaats de projectontwikkelaars en makelaars vragen zich hiervoor maximaal in te spannen. Ontwikkelen, bouwen en verkopen in Barneveld betekent niet alleen zo snel mogelijk verkopen maar brengt ook de inspanningsverplichting mee om te kijken aan wie er verkocht wordt. De voorkeur van de SGP mag duidelijk zijn.

Barneveld is conservatief en beseft dat de policy van 'eigen volk' eerst in een moderne samenleving nog nauwelijks te handhaven is, zelfs discutabel is. De verwevenheid met projectontwikkelaars en makelaars is op termijn onhoudbaar. Speculanten leggen de financiële risico's bij de gemeente Barneveld neer en in ruil waarvoor de kopersgroep wordt geselecteerd.

Daarnaast heeft de gemeente Barneveld veel industriële bouwgrond in eigendom. Met de huidige crisis in het bedrijfsleven in gedachten, kan die bouwgrond op termijn sterk in aantrekkelijkheid en waarde verminderen. De gemeente Barneveld heeft weinig leergeld getrokken uit het Columbiz Park experiment dat onder invloed van de vorige crisis € 14 miljoen verlies opleverde.

Gezien portefeuille onroerend goed ligt een nieuw fiasco op de loer. Goed rentmeesterschap leert dat daar nu al voorzieningen voor moeten worden getroffen en niet -naar Barneveldse traditie- jaren later achteraf constateren dat onverantwoorde financiële risico's zijn genomen. Verliezen die jaren later pas aan het licht komen en waarvoor dan naar goed Barnevelds gebruik een 'voorziening' wordt getroffen.

Kernenbeleid

In het bedrijfsleven is 'de afleidingsmanoeuvre' een bekend gegeven. Wanneer een strategisch veranderproces wordt ingezet, met vaak ingrijpende gevolgen voor de werkgelegenheid, moet daaraan een innovatie- en/of verbeterproject gekoppeld worden. Dat leidt de aandacht af omdat de deelnemers zich vol overgave concentreren op de nieuwe uitdaging en minder bezig zijn met de consequentie van het veranderproces.

In die categorie valt het Dorpskernen-beleid. Het is opportuun dit tot visie 2.0 te promoveren wanneer er amper voorgaande stappen zijn geweest. Op vragen komt de bestuurslaag niet verder dan wat 'succesjes' in de dorpen. Dat zijn voorzieningen die normaliter gerangschikt worden onder 'goed bestuur'. Nu het van pas komt wordt het als beleid getypeerd.

Het kernenbeleid is geen doel op zich maar dient meer als legitimatie van de annexatie. Vooral omdat het merendeel van de partijen in de Staten-Generaal hecht aan dit soort projecten. Wat uiteindelijk de beslissers zijn.

Als Scherpenzeel al lang geannexeerd is, zal boven water komen dat dit een zoethoudertje bleek. Over een aantal jaren wordt geconstateerd dat de kernenconstructie helaas niet van de grond is gekomen.

Overigens suggereerde één van de raadsleden tijdens een visiebespreking 'dat Barneveld moet overwegen een nieuw dorp te stichten aan de gemeentegrens met Scherpenzeel'. Een opmerking die minachtend en wrang is voor de 'fusiepartner' of wat getuigt van slecht uitgevoerd en amateuristisch cabaret.

Consensus

Bestuurlijk Barneveld heeft niet nagelaten de democratie met veel uiterlijk vertoon op het schild te heffen. Met een gezamenlijk statement dat 'samenvoeging alleen plaats mag vinden wanneer er consensus is van ALLE betrokken burgers'. Ook de landelijke politieke partijen stellen dat als absolute voorwaarde voor dit soort processen. Is er geen consensus, dan geen samenvoeging. Laat staan annexatie.

Nu de Scherpenzeelse burger zich zó nadrukkelijk en in de bescherming van het stemlokaal heeft uitgesproken tegen de annexatie, is er van die consensus geen enkele sprake.

Interessant om binnenkort te zien welke Barneveldse partijen de verantwoordelijkheid voor hun uiterlijk vertoon durven te nemen. Is het woord van een Barnevelder ook echt zijn woord?

Verantwoording

Afgelopen tijd heb ik gehamerd op het krijgen van informatie met als dieptepunt de zwartgelakte WOB. Veel correspondentie met diverse partijen over uitgewisseld, hoofdzakelijk eenrichtingsverkeer. Het heeft geen zin in dit stadium deze documenten bij te voegen. Ze zijn in mijn bezit en grotendeels ook in handen van de autoriteiten.

Conclusie:

Het met voeten treden van **de beginselen van behoorlijk bestuur** alsmede de gehanteerde **toepassing van de Wet Openbaarheid Bestuur** is te typeren als minachting van burgers en kiezers.

Onbehoorlijk Bestuur mag en kan niet gehonoreerd worden met een annexatie.

Daarnaast is het ontbreken van de gevraagde en beloofde consensus reden om te appelleren aan de geloofwaardigheid van de lokale politiek. Deze vertegenwoordigers zitten er namens de kiezer, de burger.

Reden genoeg om het proces van annexatie direct te stoppen.

Wat als de bestuurslaag het morele kompas niet laat meewegen en doorgaat met de annexatie?

Met een beroep op de Wet Openbaarheid Bestuur aangaande de beginselen van behoorlijk bestuur, gecombineerd met de staatsrechtelijke aspecten zoals door beide hoogleraren werd geconstateerd, zou een van de aanbevelingen zijn het annexatieproces dan minimaal een jaar stil te leggen.

Met name het gebrek aan transparantie van de Barneveldse bestuurders in combinatie met de zwakke financiële positie, geven daar alle aanleiding toe.

Wat is een zienswijze.

Wat rest is de vraag wat een zienswijze is.

Joop Brons, columnist van De Gelderlander, typeerde het begrip 'zienswijze' op 19 januari 2020 in zijn column als volgt:

Het is een laffe poging van klerken en politici om zich bij voorbaat in te dekken bij elk besluit. Je maakt niet meer, zoals jaren terug, ergens bezwaar tegen. Nee, dat is te duidelijk. Je dient een zienswijze in.

Daarmee staat de indiener nog voor de wedstrijd al op achterstand. Elk redelijk

argument kan dan door de ambtelijke tegenpartij worden ontkracht met zo'n afschuwelijke dooddooener als: „Nou ja, dat zijn úw woorden.”

Kortom, zoiets heet dan een zienswijze. Je voorkomt met een taalfoefje dat mensen op het idee worden gebracht om ergens tegen te protesteren.

Met plaatsvervangende schaamte omdat deze 12 pagina's 'zienswijze' in een democratie volkomen overbodig zouden moeten zijn.

W.G. van de Beek